

РЕШЕНИЕ

№ 3076

гр. София, 11.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4005** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Е. Б. срещу решение на СРС, НК, 100 състав по нахд 5639/2009г., с което е изцяло потвърдено наказателно постановление № 35240 от 27.03.2009г. на зам. началник ПП- КАТ - С., с което на Б. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки. Като касационно основание се сочи, че съдът неправилно не е кредитирал показанията на свидетел и че не е изискал разпечатка от техническото средство. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление. Ответникът по жалбата Столична дирекция “Полиция” – отдел “Пътна полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 100 състав по нахд 5639/2009г., е изцяло потвърдено наказателно постановление № 35240 от 27.03.2009г. на зам. началник ПП- КАТ - С., с което на Б. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да

управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Оплакването, че не са кредитирани показанията на свид. К, при липса на извършено процесуално нарушение в тази връзка, следва да се квалифицира като довод за необоснованост. Тя от своя страна не е самостоятелно касационно основание по смисъла на чл. 348 НПК. Съдът е разпитал свидетеля К по искане на жалбоподателя и в решението подробно е обсъдил защо не кредитира показанията му.

Неизпълнението на задължението за служебно събиране на разпечатката от техническо средство се квалифицира като нарушение на процесуалните правила – чл. 348, ал.1, т.2 НПК. Това нарушение не е налице, тъй като разпечатката е изпратена на съда заедно с административно-наказателната преписка и се намира по делото.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Съдът е приел въз основа на надлежно обсъдените писмени и гласни доказателства, че Б., управлявайки МПС, е извършил процесното нарушение – движение със скорост 100 км/час при ограничение от 50 км/час.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП, предвижда, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. В този смисъл разпоредбата на чл. 189, ал.7 придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес, съгласно чл. 189, ал.7 ЗДвП. Радарът е техническо средство, записващо датата и точния час на нарушението и разпечатката от него е годно доказателствено средство в процеса. Изискването за заснемане или запис на дата, час и регистрационен номер касае само системите, за които е поставено това уточнение.

Правилни са изводите на съда, че при издаване на Наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДП. Постановлението съдържа изискуемите реквизити по чл.57 ЗАНН, в него е цитиран съставения акт за установяване на административно нарушение, подписан от свидетел - очевидец.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 100 състав по нахд 5639/2009г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.